

Hm. Witold Bublewski odszedł na wieczną wachtę - Komunikaty

Nadesłany przez: panwac

Przesłany: : 24.07.2007, 18:10:00

22 lipca w wieku 103 lat odszedł na wieczną wachtę najstarszy z harcerskich wilków morskich, hm. Witold Bublewski. Uroczystości pogrzebowe odbędą się 30 lipca na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie, a rozpoczną w Kościele św. Karola Boromeusza o godzinie 12.00.

Harcistrz Witold Bublewski urodził się 20 czerwca 1904 r. w Kamyszynie nad Wołgą, jako pierwotny syn Wandy z Lutkiewiczów i wywodzącego się ze szlachty laudańskiej (z rodziny wygnańców po Powstaniu Styczniowym) Franciszka Bublewskiego. Nad Wołgą spędził pierwszą część dzieciństwa, tam uczęszczał do gimnazjum, a od 1917 roku działał w zastępie wodnym nowo utworzonej drużyny polskiej.

Po śmierci ojca, który podczas wojny zginął na froncie kaukaskim, w 1919 roku Witold Bublewski wraz z matką i trójką rodzeństwa przedostał się do Polski. W czasie wojny polsko-bolszewickiej 1920 r., mając szesnaście lat służył w harcerskim plutonie łączności przy kompanii inżynierskiej.

Po powrocie do Warszawy wstąpił do 39 Warszawskiej Drużyny Harcerzy - Żeglarzy i pełnił w niej kolejno funkcje zastępowego, przybocznego i drużynowego. Będąc instruktorem ZHP, współtworzył harcerską metodykę pracy w drużynach wodnych i żeglarskich. Wiele publikował w czasopiśmie harcerskich i sportowych na tematy żeglarsko - techniczne oraz na temat wychowania młodzieży poprzez sporty wodne.

Pracując w Państwowym Urzędzie Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego jako referent do spraw wychowania morskiego i wodnego, doglądał Kierownictwo Harcerskich Drużyn Żeglarskich i Ligę Morską i Kolonialną. Był jednym z założycieli Polskiego Związku Kajakowego. Współtworzył Ligę Morską i Kolonialną, potem Ligę Morską i Rzeczną. Od 1930 r. do wybuchu wojny kierował specjalnością drużyn żeglarskich w Głównej Kwaterze ZHP. Był komendantem Międzynarodowego Zlotu Skautów Wodnych w Garczynie w 1932 r.

Jako Szef KHDŻ, harcmistrz Witold Bublewski wraz z członkiem kierownictwa druhem por. ŻM Janem Kuczyńskim w 1934 zainicjowali i zrealizowali śmiały pomysł zakupu dla harcerstwa morskiego żaglowca szkolnego (Zawiszy Czarnego I). Realizacja ta uzyskała uprzednio akceptację naczelnych władz ZHP. Środki na kupno statku szkoleniowego zdobyte zostały w „cudowny” sposób i w końcu czerwca 1934 roku szkuner z tymczasową nazwą HARCERZ, wypisaną kredą na burcie, został przyprowadzony przez Jana Kuczyńskiego do budującego się portu gdyńskiego oraz postawiony potem na kotwicy opodal Jastarni jako jednostka flagowa Harcerskiej Flotylli Morskiej.

Do wybuchu wojny hm Witold Bublewski pracował nad rozbudową harcerskiej floty. Był zastępcą oraz późniejszym następcą pierwszego komandora Harcerskiego Kręgu Morskiego, Mariusza Zaruskiego. Podczas wojny, jako plutonowy podchorąży piechoty, dowódca plutonu we wrześniu 1939 roku, za zasługi i wysoką kompetencję został awansowany przez dowódcę Armii Krajowej do stopnia podporucznika Marynarki Wojennej. Nosząc pseudonim „WYBICKI”, „RYBICKI”, „”, był też w stałym kontakcie z "Pasięką" - Główną Kwaterą „SZARYCH SZEREGÓW” w Warszawie. Prowadzona przez harcmistrza Witolda Bublewskiego autonomiczna grupa, przydzielona w AK do do konspiracyjnej marynarki wojennej ALFA, była jedną z konspiracyjnych organizacji harcerskich i w „SZARYCH SZEREGACH” występowała pod kryptonimami „ZATOKA”, „BRZEG” lub „OGRÓDEK”. Na przełomie lat 1943/44, nie zrywając swych powiązań z „ALFĄ”, weszła w skład „SZARYCH SZEREGÓW”, podlegając

bezpośrednio „PASIECE”, jako trzeci obok „ZOŚKI” i „PARASOLA”, zespół starszoharcerskich Grup Szturmowych.

W 1946 r. był wiceprzewodniczącym Zarządu Okręgu ZHP w Gdańsku i inicjatorem odbudowy struktur organizacyjnych Morskiej Chorągwi Harcerek i Harcerzy. Skutecznie pracował nad odzyskaniem harcerskich jachtów i reaktywowaniem Harcerskiego Ośrodka Morskiego w Gdyni.

Z chwilą odrodzenia się harcerstwa po 1956 roku zaczął propagować ideę pozyskania i zaadoptowania na potrzeby harcerzy lugotrawlera "Cietrzew" (obecny ZAWISZA CZARNY II) oraz budowy flotyli harcerskiej „CZERWONE ŻAGLE”. ZAWISZA CZARNY i „Czerwoniaki” weszli do linii w sezonie żeglarskim 1961 roku.

W 1959 roku z byłego Harcerskiego Ośrodka Morskiego w Gdyni (HOM) utworzył Centrum Wychowania Morskiego ZHP, którego komendantem społecznym pozostawał do 1969 roku. Zaprojektował banderę i proporzec wodniacki ZHP, które do dziś towarzyszą harcerzom w ich rejsach.

W 60 rocznicę śmierci generała Mariusza Zaruskiego dh Witold Bublewski doprowadził do wypełnienia części testamentu generała – sprowadził do Polski ziemię z jego prochami z Chersonia na Ukrainie (gdzie zmarł tragicznie w więzieniu NKWD w kwietniu 1941 roku). 7 kwietnia 2001 roku ziemia z prochami generała Mariusza Zaruskiego została z pokładu jachtu GENERAŁ ZARUSKI wysypana do morza w rejonie pławy „GD” na Zatoce Gdańskiej, na podejściu do portu Gdynia, który była macierzystym portem flagowego jachtu ZHP ZAWISZY CZARNEGO, pływającego w latach 1935 – 1939 pod komendą generała. Druh Witold dochował przyrzeczenia... „Na słowie harcerza – polegaj jak na Zawiszy”.

Za swoją wieloletnią działalność hm. Witold Bublewski został odznaczony ponad 30 odznaczeniami wojennymi i państwowymi, między innymi Srebrnym Krzyżem Zasługi (1935), Złotym Krzyżem Zasługi (1938), Krzyżem Walecznych (1939), Złotym Krzyżem z Mieczami (1944), Rozetą z Mieczami ZHP (1985), Warszawskim Krzyżem Powstańczym (1984), Medalem za Wojnę Obronną 1939 (1982), Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski i „Pierścieniem Hallera” Ligii Morskiej (1996).

Odszedł Harcerz Całym Życiem, przez Całe Życie wspierający wodniacką pasję swojego i młodszych pokoleń.

źródła: "Witold Bublewski. Nestor - współtwórca idei i czynu Polski morskiej XX wieku. Twórca metody wychowania morskiego w harcerstwie." - hm Zbigniew Kowalewski
"Żeglarz całym życiem - hm. Witold Bublewski" - hm. Wojciech Kuczkowski
"Skrzypiące Zawiasy" cz.2 - PanWac